

A Füzesabonyi Járásbíróság
3.P.20.199/2013/22. szám

A Füzesabonyi Járásbíróság a dr. Pál Péter ügyvéd által képviselt felperesi Kft felperesnek - a dr. Kisházi János ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen 28.750.000.-Ft megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 28.750.000.-(Huszonnyolcmillió-hétszázötvenezer) Ft-ot és a fenti összegnek 2011. december hó 31. napjától a kifizetés napjáig járó a Ptk. 301 §. (1) bekezdése szerinti kamatát, valamint 250.000.-(Kettőszázötvenezer) Ft perköltséget.

A bíróság kötelezi továbbá az alperest, hogy a NAV külön felhívására fizessen meg 1.500.000.-(Egymillió-ötszázezer) Ft illetéket a Magyar Állam javára.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt fellebbezésnek van helye az Egri Törvényszékhez.

A fellebbezést a Füzesabonyi Járásbíróságnál kell 4 példányban benyújtani.

A bíróság tájékoztatja a feleket arról, hogy a másodfokú eljárásban a tárgyalás tartását kérhetik, ha a fellebbezés csak a perköltségre, a kamat összegére és mértékére, a meg nem fizetett illetékre vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul.

A fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása is kérhető.

A felek fellebbezési jogukról lemondhatnak.

I n d o k o l á s :

A felperesi kft. valamint a felszámolás alatt álló Kft „fa” között 2011. február hó 1. napján kölcsönszerződés jött létre 28.750.000.-Ft értékben.

A **felszámolás alatt álló** Kft akkori ügyvezetője az alperes volt, aki egyoldalú tartozáselismerő nyilatkozatban készfizető kezességet vállalt, hogy a részére, mint a Kft. ügyvezetője részére részben készpénzben, részben átutalás útján átadott 28.750.000.-Ft pénzüsszeget 2011. december hó 31. napjáig a Kft nem fizetése esetén a felperes részére visszafizeti.

A felperesi kft. több alkalommal, 2012. május hó 7-én, 2012. június hó 15-én, 2012. június hó 20-án felszólította az alperest, részint mint a felszámolás alatt álló Kft ügyvezetőjét és képviselőjét, részint mint kezes - mivel a két személy ugyanaz-, hogy az általa vállaltakat teljesítse, fizetési kötelezettségének tegyen eleget.

A határidő eredménytelenül telt el, sem a **felszámolás alatt álló** Kft., sem az alperes, mint kezes nem tett eleget pénzfizetési kötelezettségének, a kölcsönt nem fizette vissza.

A **felszámolás alatt álló** Kft-vel szemben 2012. november hó 19. napján felszámolási eljárás indult. A felszámolási eljárásban a felperes nem jelentett be fenti összeg vonatkozásában hitelezői igényt.

A felperesi kft. keresetet indított alperes ellen, melyben kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, a felek között létrejött alperes, mint magánszemély készfizető kezességvállalása, és egyben tartozáselismerése mellett kötött kölcsönszerződés alapján 28.750.000.-Ft valamint ezen összeg után - az esedékesség idejétől, azaz 2011. december hó 31. napjától - járó mindenkori törvényes mértékű késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy a felszámolás alatt álló Kft és a felperesi kft. között érvényes kölcsönszerződés jött létre, 28.750.000.-Ft összegre. Az alperes **felszámolás alatt álló** Kft „fa” ügyvezetője a fenti összeg visszafizetéséért magánszemélyként készfizető kezességet vállalt, a tartozáselismerő nyilatkozatban rögzített pénz visszafizetési kötelezettségét nem teljesítette.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Az alperes védekezése a per során többirányú volt: Arra hivatkozott hogy figyelemmel arra, hogy a **felszámolás alatt álló** Kft felszámolás alá került, a felszámolás során a hitelező igényt a felperes -nem vitásan - nem jelentette be a jogvesztő határidő alatt, ezért a bejelentés elmulasztása az alanyi jog megszűnését vonja maga után, így az alperest terhelő kezesi felelősség is megszűnik.

Állította, hogy az alperest kezesi felelősség nem terheli, figyelemmel arra, hogy a 2011. február hó 1. napján kelt nyilatkozatot egyrészt nem magánszemélyként, hanem mint a **felszámolás alatt álló** Kft ügyvezetője írta alá.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes által megjelölt és a tartozás elismerő okiratban rögzített 28.750.000.Ft-ot nem kapta meg hiánytalanul, ezért álláspontja szerint nem tartozik a fenti összeg erejéig helytállni, mint kezes.

Az eljárás során végül azt is vitatta, hogy a felperesi Kft nyújtott volna kölcsönt, arra hivatkozott, hogy **felperesi ügyvezető** magánszemélyként nyújtott kölcsönt, így a felperes Kft-nek nincsen keresetőségi joga.

A bíróság a fenti tényállást a rendelkezésre álló iratok, a felek nyilatkozata valamint a tanúvallomások alapján állapította meg.

A felperes keresete alapos.

A Ptk. 4. § (1) bekezdése szerint : „A polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.”

A Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint: „Kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.”

A Ptk. 242. § (1) bekezdése szerint: „ A tartozás elismerése a tartozás jogcímét nem változtatja meg, de az elismerőt terheli annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen.”

A Pp. 196. § (1) bekezdése szerint: „A magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el, feltéve, hogy az alábbi feltételek valamelyike fennáll:

- a) a kiállító az okiratot sajátkezűleg írta és aláírta;
- b) két tanú az okiraton aláírásával igazolja, hogy a kiállító a nem általa írt okiratot előttük írta alá, vagy aláírását előttük sajátkezű aláírásának ismerte el; az okiraton a tanúk lakóhelyét (címét) is fel kell tüntetni;
- c) a kiállító aláírása vagy kézjegye az okiraton bíróilag vagy közjegyzőileg hitelesítve van;
- d) a gazdálkodó szervezet által üzleti körében kiállított okiratot szabályszerűen aláírták;
- e) ügyvéd (jogtanácsos) az általa készített okirat szabályszerű ellenjegyzésével bizonyítja, hogy a kiállító a nem általa írt okiratot előtte írta alá, vagy aláírását előtte saját kezű aláírásának ismerte el, illetőleg a kiállító minősített elektronikus aláírásával aláírt elektronikus okirat tartalma az ügyvéd által készített elektronikus okirattal megegyezik;
- f) az elektronikus okiraton kiállítója minősített elektronikus aláírást vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírást helyezett el.”

A Ptk. 272. § (1) bekezdése szerint: „Kezességi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni.”

Az 1/2007 Polgári Jogegységi határozat szerint :„1. A mögöttes felelősség olyan járulékos jellegű, másodlagos, közvetett helytállási kötelezettség, amely alapulhat szerződéson (pl. szerződéses egyszerű kezesség) vagy törvény rendelkezésén (törvényi kezesség, valamint a mögöttes felelősség egyéb törvényi esetei).

2. A mögöttesen felelős ugyanazon kötelezettség teljesítéséért felel, mint a főkötelezett. Ebből következően a követelés elévülése mind a főkötelezettel, mind a mögöttesen felelőssel szemben ugyanabban az időpontban - a követelés Ptk. 326. § (1) bekezdés szerinti esedékessé válásának időpontjában - kezdődik.

3. Az elévülést a főkötelezettel szemben megszakító jogcselekmények nem szakítják meg az elévülést a mögöttesen felelős személlyel szemben.

4. A mögöttesen felelős személlyel szembeni követelés elévülése a főkötelezettől való behajthatatlanság igazolt megállapíthatóságáig nyugszik. Az elévülés nyugvása fogalmilag kizárja az elévülés megszakadását. A főkötelezettel szemben el nem évült követelés az elévülés nyugvásának megszüntető (vagyis a főkötelezettől való behajthatatlanság igazolt megállapíthatóságától) számított egy éven belül érvényesíthető a mögöttesen felelős személlyel szemben."

A bíróság az alperes védekezésére figyelemmel, és arra a tényre figyelemmel, hogy a **felszámolás alatt álló** Kft felszámolását a Törvényszék végzésével 2012. november hó 19. napján elrendelte, a bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a készfizető kezes kezesi szerződésből eredő kötelezettségei fenn állnak-e figyelemmel arra a tényre, hogy a kölcsönszerződés kötelezettje felszámolás alá került.

Az 1/2010.07.30.-i Polgári Jogegységi Határozat V. pontja rögzíti, hogy „a készfizető kezes a kezesi szerződésből eredő jogai gyakorlásával és kötelezettségei teljesítésével, tehát önálló cselekményeivel elháríthatja a felszámolási eljárásban a Cstv. 37. §. (3) bekezdésében meghatározott jogvesztés bekövetkezését. Amennyiben a készfizető kezes a biztosított követelést annak esedékessé válását követően nem egyenlíti ki, megszegi a készfizető kezesi szerződést. Ha ugyanis a készfizető kezes már késedelembe esett, akkor ez kizárja azt, hogy a követelés a jogosult hibájából váljon behajthatatlanná. A már teljesítési késedelembe lévő kezes nem hivatkozhat sikerrel arra, hogy a jogosult a követelését nem érvényesítette a főkötelezett elleni felszámolási eljárásban és ezért a főkötelezettel szemben jogvesztés következett be, egy ilyen hivatkozás ugyanis ellentétes lenne a készfizető kezesség tartalmát jelentő közvetlen helytállással."

Tényként állapítható meg, hogy a 2011. február 1. napján kiállított nyilatkozatban (tartozáselismerő nyilatkozatban) foglalt teljesítési határidő eredménytelenül eltelt anélkül, hogy akár az alperes ügyvezetése alatt álló **felszámolás alatt álló** Kft. akár az alperes úgy, mint készfizető kezes a lejárt tartozás kiegyenlítésére törekedett volna, vagy pedig abból bármit is megfizetett volna a felperesnek.

A felperes korábbi jogi képviselője nem vitásan 2012. május hó 7., 2012. június hó 15-én, és 2012. július hó 20. napján kelt felszólító levelekben, tehát a 2012. november 19. napján elrendelt felszámolási eljárást megelőzően alperes neve (alperest), mint a **felszámolás alatt álló** Kft ügyvezetőjét, és kifejezetten úgy is, mint kezesi kötelezettséget vállalt magánszemélyt teljesítésre szólította fel, mely teljesítés azonban a mai napig nem történt meg.

Egyértelműen megállapítható a fentiekből, hogy a teljesítési határidő eredménytelen elteltét követően de a felszámolási eljárás megindítása előtt felszólított alperes saját jogcselekményével elháríthatta volna jogvesztés bekövetkeztét, ha az általa aláírt kezesi szerződés és tartozáselismerés alapján teljesít a felperes részére.

A fentiek okán tehát a bíróság megítélése szerint különösen a Ptk. 4.§ (1) bekezdésére és az 1/2010- es Polgári jogegységi határozat idézett rendelkezésére felperes igényét a kezessel

szemben érvényesítheti annak ellenére, hogy a kft. felszámolás alá került, és a felperes hitelezői igényt nem jelentett be a felszámolási eljárásban.

Az alperes arra hivatkozott, hogy mint kezes nem vállalt kötelezettséget az ügyvezetése alatt álló Kft tartozásaiért. A tartozáselismerő nyilatkozatot az alperes a **felszámolás alatt álló** Kft képviselőjében írta alá, annak ügyvezetőjeként.

Az eljárás során ezen alperesi védekezés ellentmondásos volt, figyelemmel arra, hogy maga az alperes a személyes meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy tudja, hogy mit jelent a kezesi minőség, ő kezesként magánszemélyként vállalt kötelezettséget a Kft tartozásaiért és ha amennyiben a felek között létrejött együttműködés és üzleti kapcsolat nem hiúsul meg, abban az esetben nem lett volna szükség a fenti követelés érvényesítésére a felperes részéről.

Megállapítható tehát, hogy az alperes tisztában volt a kezesi minőséggel, a kezességet egyértelműen az alperesi Kft tartozásaiért magánszemélyként vállalta.

Az alperes arra hivatkozott továbbá, hogy nem kapta meg hiánytalanul a 28.750.000.-Ft -ot. Az alperes állította a per során, hogy készpénzben nem vett át pénzüsszeget a felperestől.

A Pp. 242. § alapján az alperest terhelte annak bizonyítása a tartozáselismerő okiratra figyelemmel, hogy a fenti összeggel nem tartozik, illetőleg azt nem vette át.

Magából a tartozáselismerő okiratból is kiderült, hogy részint átutalással, részint készpénz átadással került sor a felperes kft részéről a 28.750.000.-Ft átadására.

Az alperes e körben indítványozta, hogy a bíróság szerezzé be a felperes kft. könyvelését. Arra hivatkozott, hogy a felperesi kft. neve könyveléséből derülhet ki, hogy átadta-e a szóban forgó készpénzüsszeget az alperes részére.

A rendelkezésre álló **felszámolás alatt álló** Kft Hitelintézet 1-nél vezetett számlaszámú (9/1. sz. alatt csatolt) okiratokból a következő kifizetések egyértelműen megállapíthatóak. 2011. február 1. napján közvetlen befizetés útján 8.000.000.-Ft, 2011. február 14. napján szintén befizetés útján 6.200.000.-Ft került megfizetésre a **felszámolás alatt álló** Kft részére. A felperesi kft. csatolta a Hitelintézet 2. fejlécével ellátott pénzforgalmi számlát, amely egyértelműen igazolja, hogy a **felszámolás alatt álló** Kft számára 2011.02.09. napján 10.800.000.-Ft a megfizetésre került.

A perben tehát a fenti okiratokkal egyértelműen bizonyításra került annak ténye, hogy a **felszámolás alatt álló** Kft részére 25.000.000.-Ft pénztári befizetés útján megfizetésre került. A felperesi kft. arra hivatkozott, és a tartozáselismerő okirat is tartalmazza, hogy a fennmaradó összeg készpénzben került a **felszámolás alatt álló** Kft részére megfizetésre.

A bíróság megítélése szerint az alperes a tartozáselismerő magánokirattal szemben nem tudta bizonyítani azt, hogy készpénz átvételre nem került sor.

A bíróság elutasította az alperes indítványát, melyben azt kérte, hogy a bíróság szerezzé be a felperesi kft. könyvelését.

A bíróság megítélése szerint nem releváns jelen ügy elbírálása szempontjából az, hogy a felperesi társaság könyvelésében a házi pénztár kezelési szabályzatban szerepeltette-e a kölcsönt. A bíróság ugyanis nem osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a jogügyletben résztvevő gazdasági társaságok által lebonyolított kölcsönszerződés azért nem jött volna létre, mivel a kölcsön tárgyát képező összeg a felperes könyvelésében esetlegesen nem szerepel, ezért a kölcsönszerződéshez fűződő kezességvállalás is semmis. Annak ellenére, hogy okirattal és bankszámlakivonattal bizonyítást nyert ennek ellenkezője. Az ügy megítélése szempontjából nem releváns, hogy szerepelt-e a felperesi gazdasági társaság könyvelésében a feltüntetett társaság részére történt kölcsön átadása, ez számviteli kérdés, nem teszi érvénytelenné a megállapodást, sem a tartozáselismerést.

Rámutat arra a bíróság, hogy a levelezések alkalmával illetőleg keresetlevél beadását megelőzően az alperes egyetlen alkalommal sem kifogásolta azt, vagy említette azt a felperesi cégvezetőnek, hogy nem kapta meg a kölcsönösszeget. E vonatkozásban egyértelműen megállapítható, hogy az alperes nem kezdeményezett sem polgári peres eljárást, sem pedig felszólítást a felperes felé, amely önmagában életszerűtlen és megkérdőjelezi az alperes szavahihetőségét.

Ugyancsak nem helytálló azon alperesi állítás, hogy nem a felperes mint Kft.- volt a szerződő fél, hanem a felperesi ügyvezető. Az iratok között elfekvő pénztárbizonylatok alapján megállapítható, hogy a felperesi Kft. ügyvezetője által 2011.január hó 26. napján kelt bevételi pénztárbizonylatok alapján 9.010.000.-Ft valamint 19.740.000.-Ft összesen tehát 28.750.000.-Ft került a felperesi Kft pénztárába befizetésre.

A 2011. január hó 31. napján kelt kiadási pénztárbizonylatok tanúsága szerint a fenti összeg **felperesi ügyvezető** részéről felvételre került. A felperesi kft. által csatolt településen, 2011. január hó 26. napján kelt 1/2011. számú határozatban rögzítésre került, hogy a felperesi Kft tulajdonosa tagi kölcsönt biztosít a felperesi Kft részére 28.750.000.-Ft értékben, melynek célja pénzügyi segítségnyújtás a **felszámolás alatt álló** Kft. részére.

Az a tény, hogy az ügyvezető felvette a fenti összeget, mint a Kft-t képviselő ügyvezető semmiképpen nem jelentheti azt, hogy onnantól kezdve, mint magánszemély rendelkezik vele. Az ügyvezető a jogi személy képviseletében jár el. Azt a következtetést levonni, hogy ezért keresethetőségi joga nincs a felperesi Kft-nek ebből levonni nem lehet.

A bíróság a felperesi kft. keresetét alaposnak találta, ezért a rendelkező rész szerint kötelezte az alperest a tartozás megfizetésére.

A felperes pernyertes lett, a bíróság a pervesztes alperest kötelezte a felperesi kft. perrel kapcsolatban felmerült költségeinek a megtérítésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b.) pontja alapján számított jogi

képviselői munkadíjból és a felperes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 1.500.000.-Ft, illetékből áll.

Füzesabony, 2014. évi november hó 13. napján

. Nagyné dr. Sipos Szilvia s.k.
bíró